

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Longevity Health Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 grudnia 2008 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/07) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Wydawanie wiążących informacji taryfowych — Właściwość krajowych organów celnych — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2009/C 44/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlandia) (przedstawiciele: B. Conway, barrister i S. Daly, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schönberg i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji rzekomo wydanej przez Komisję i podanej do wiadomości skarżącej pocztą elektroniczną przez Irish Revenue Commissioners (irlandzkie władze podatkowe i celne) z dnia 30 marca 2007 r. w przedmiocie klasyfikacji towaru do określonej pozycji Nomenklatury Scalonej.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) RSA Security Ireland Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2008 r. — ICF przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/08)

(2009/C 44/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele): adwokaci M. van der Woude i T. Hennen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, istotne zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi, skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 3043 wersja ostateczna z dnia 25 czerwca 2008 r., wydanej w sprawie COMP/39.180 — Fluorek Glinu), w której Komisja stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, włącznie ze skarżącą, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dokonując uzgodnień dotyczących światowego rynku fluorku glinu w celu zwiększenia cen w odniesieniu do różnych regionów świata, w tym Europy, tak aby doprowadzić do ustanowienia ogólnego poziomu cen i w niektórych przypadkach - do podziału rynku; przedsiębiorstwa te wymieniały też między sobą poufne informacje handlowe.

W ramach uzasadnienia skargi, skarżąca podnosi cztery zarzuty:

- naruszenie prawa do obrony i art. 27 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), ponieważ naruszenie, o którym mowa w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, różni się od tego, które ostatecznie stwierdzono w zaskarżonej decyzji, opierającej się na dowodach nie zawartych we wspomnianym piśmie;
- naruszenie art. 81 WE, ponieważ w zaskarżonej decyzji dokonano błędnej kwalifikacji prawnej działań zarzuconych skarżącej poprzez błędne zakwalifikowanie okazjonalnych wymian informacji jako porozumienie i/lub uzgodnioną praktykę w rozumieniu art. 81 WE. Ponadto, sporne czyny nie mogły w żadnym wypadku być zakwalifikowane jako naruszenie o charakterze ciągłym i jednolitym;